

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

A ante N

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

plam diripuerunt, apud Demosthenem in oratione pro Calsiphonte.

Amphitruus, pen. corr. *Amphitruos*, Statuarii nomen apud Pho. lib. 16. cap. 4.

Amphithoe, *Amphithois*, Nymphæ nomen est, à circūcursitando dictum, ab *Amphithois* circum, undequaq; & *Amphithois*.

Amphitrite, res. pen. prod. [*Amphitrite*]. Germ. Des Neptuni Weib. das ist die Meer. Oceani & Doridos filia, quæ fingitur à Poetis esse uxor Neptuni. & per metonymiā ponitur pro mari. Nomen deductū est ab *Amphitrite*: hoc est, à circūcursando, quod mare terram undiq; terat, & lancinet. Ovid. Metam. 1. necrachia longo Margine terrarū portexerat Amphitrite.

Amphitus, *Amphitros*, Alter ex Castoris & Pollucis auribus. Plin. lib. 6. cap. 5.

Amphitryon, [*Amphitryon*]. Germ. Der König in Ithaka, em Etios vana Heros. Principes Thebanus Alcei filius, & Alcmena Herculis matris conjux, à *Amphitryon* gemo, vel *Amphitryon*, vexo. Plaut. tamen Amphitruos scribit, aut quod verisissimi Romani peregrinas literas non admittebant: aut quod v. Grecū idem sonat ac u. e. Latium: unde & Phryges dicebant, quos nos phryges, & Sullam, quem nos Syllam. Hinc deducitur Amphitryonides patronymicum, & per epenthesim Amphitryonides, quo Poetæ utuntur pro Hercule, Amphitryonis re vera filio, quavis ob rerum gestarum magnitudinem nonnulli originem ejus ad Iovem referant. Virg. 8. Aen. Interea quæ iam stabulis saturata moveret Amphitryonides armenta.

Amphryus, penult. prod. *Amphryos*, & *Amphryos*, Stephano, Fluvius Thebælix: juxta quem armenta regis Admeti Apollo pavisse traditur. Lucan. lib. 6. Imigat Amphryus famulantis pascua Phœbi.

Amphryus, a, um, *Amphryos*, Virg. 6. Aen. Quæ cōtra breviter fata est Amphryia vates. Item, Amphrysiacus, cū, cum. Pappius: Aut Amphrysiaco pastor de gramine carpi. Est & nomen duarum urbium. Vide supra **AMBRYVS**.

Amphrya, *Amphrya*, Ptolemæo, Fluvius est Mauritanæ Cæsarialis: cuius meminit & Plin. lib. 5. cap. 2.

Amphyliis, *Amphyliis*, Civitas Samatiz in Asia, Ptolemæo.

Amphylius, *Amphylios*, Titanos filius, qui ex Chloride, ut ait Apollonii Commentator, Mopsum augurem suscepit, à quo Amphyliades appellatur. Ovid. lib. 12. Metam. Nec tu credideris tantum cecinisse fatura Ampyiden Mopsun, &c.

Amphianctus, Locus est in medio Italiæ apud Hirpinos, sulphureas habens aquas, quæ quod undiq; sylvis, angustis que clausæ sunt, tam pellitentem emittunt odore, ut propius accedentes eò, enecentur. Hinc factus est locus fabulæ, in Amphiancti vallibus, inferorū spiraculum esse. Cic. 1. de Divin. Quid enim non vidimus, quàm sint varia terrarum general' ex quibus & mortifera quædam pars est, ut & Amphiancti in Hirpinis, & in Asia Pluronia quæ videmus. Virg. 7. Aen. Est locus Italiæ in medio sub montibus altis Nobilis, & fama multis memoratus in oris Amphiancti valles: densis hunc frondibus atrum. Servius ex omni parte sanctus interpretatur, sed male, cum non sit nomen adjectivum, sed proprium.

Amsterodama, [*German. Amsteban*]. Hollandiæ Urbis.

Amulsius, *Amulsius*, Potæ filius, & Numitoris frater, qui regnum fratris abstulit, atq; omnem ejus stirpem vilem necavit. Fratris quoq; filia, Rhea Sylvæ, per speciem honoris, quæ Vestalem eam legisset, perpetua virginitate spem partus admittit. Liv. 1. ab Urbe.

Amycla, *Amyclæ*, Vna è filiabus Niobes, quam tradit Pausanias cū Melibœa sorore servatâ, implorata Latone venia. Homer. tamen omnes interisse tradit. Hermol. in Plin. lib. 36. c. 5.

Amyclæ, *Amyclæ*, Pluraliter nomen est urbis Laconiz, Tyn-dari regis, in qua nati sunt Castor & Pollux. Alia est in Italia inter Tarracina & Fundos in paludibus, à Laconibus condita, juxta Scrvium: cuius civitas, quum Pythagoricam sedem sequerentur, & abiterent eede animalium, nec vicinæ paludibus serpentes interimerent, ab illis delicti sunt. Alii non à serpentes, sed hostium repentino adventu hanc urbem deletâ prodiderunt. Nam quum aliquoties falsò nuntiatum esset adventus hostium, postea cautum est, ne quis amplius nuntiaret. Inde ex improvise capta sunt Amyclæ. Hinc proverbium, *Lo qui volonam seio Amyclas taceado perisse*. Hinc Virgil. *Amicla* dictæ sunt.

Amyclæ, a, um, adjectivum, *Amicla*.

Amyclas, *Amyclæ*, Lacedæmonis filius, ut est autor Dictys Cretensis in libro, quem de expeditione Græcorum in Trojanos composuit.

Amycus, *Amycus*, Neptuni & Melites Nymphæ filius, Bebrycorum rex, qui eam consuetudine habuit, ut advenas in Bebrycium nemus ad castium certamen provocaret, & insidias circumventos ibidem interficeret. Quum itaq; Argonaves in Bebrycium venissent, Pollux ab eodem ad certamen provocatus, cognitis insidiis, socios convocavit, & ab his adjutus A-

mycum interfecit. Virg. 3. Aen. qui se Bebrycia veniens Amyci de gente ferebat. Amycus item unus è Centauris fere, Ixionis & Nubis filius. Alius fuit Aconex comes. Virg. 4. Aen. inde ferarum Vastatorem Amycum, &c.

Amydōn, penult. corr. *Amydōn*, Civitas Pæonia, quæ auxilium misit Trojanis. Juvenal. Satyr. 1. Hic alta Syconæ, all. hic Amydon relicta.

Amymon, *Amymon*, Vna ex quinquaginta filiabus Danae regis, quæ dum se in sylvis jaculando exerceret, Satyrum percussit imprudens, qui impetu in eam facto, vim ei voluit inferre. Quapropter implorato Neptuni auxilio, id ad eam passus est, quod à Satyro formidat. Itaque prægnans facta, Naphium peperit. Vide Strabonem libro 2. Est & Amymon apud eundem, fons juxta Lernam, cuius meminit & Plinius libro 4. capite 5.

Amynthas, *Amynthas*, Pater fuit Philippi Macedonis. Est item pastoris nomen apud Theocritum, & Virg. 3. Aeg. At multo se offert ultro meus ignis Amynthas.

Amynthor, *Amynthor*, Dolopum rector. Ovid. 12. Metamorph. Quem Dolopum rector bello superatus Amynthor. Hic, Homero teste Iliad. 2. pater fuit Phœnicis. Ovid. 3. Metam. Amynthor cretus Phœnix.

Amyrgium, Campus Sacarum. Steph.

Amyrum, *Amyrum*, Thebælix oppidum. Steph.

Amyrum, Oppidum Paphlagoniz. Plin. lib. 6. cap. 9.

Amynthæon, *Amynthæon*, Elisidis pars est, teste Stephano: in dicta ab Amythaone Crethæ filio.

Amynthæon, *Amynthæon*, Melampodis insignis auguris & medici pater fuit, quem ab illo Amythaonius vocat. Virg. 3. Georg. Philyrides Chiron, Amythaoniusq; Melampus.

Amyzon, *Amyzon*, Ptolemæo, Cariz oppidum est, cuius nominat Plin. lib. 5. cap. 29.

A, ante N.

Ana, (sive ut apud Melam legitur) Anas, *Anas*, Ptolemæo, Fluvii nomen est apud Hispanos, Bæticam: hoc est, Granatam à Lusitania, quam hodie vocant *Portugalam*, dividit. Vide Plin. lib. 3. cap. 1. & 22. Vulgò *Guadiana*. Est quoque nomen animalis cujusdam Orientis.

Anabis, *Anabis*, Oppidū Hispaniz, in tractu Tarracōnsi. Pro.

Anabura, *Anabura*, Pisdiz oppidum apud Strab. lib. 12.

Anace, *Anace*, Oppidum Achaiz apud Steph.

Anacharsis, *Anacharsis*, Philosophus ex Scytharum genere, sapientiz admirandæ, ut scribit Cicero libro 2. Tuscul. qui studio cognoscendi ritus & mores Græcorum in Græciam se contulit, eodem tempore, quo septem sapientes florēbat. Huius imaginibus inscriptum erat: Lingua, ventre, pudendis orbendum esse. Plin. tradit Anacharsim invenisse rotam, cuius circum vasa formantur. Sed si ut inquit Seneca) apud Homerum longe antiquior invenitur signali rota, non videtur quomodo Anacharsis esse autor hujus rei possit. Invenit pedibus, dormiebat in terra, & famem pro pulmento habebat. Hic leges aranearum telis quàm similitudinem esse dicebat, quod mufcas quidem, & cætera ejus generis infimiora animalcula irriterent: à fortioribus autem perumpuntur. Interrogatus autem quo pacto abstemius dicit, respondit: Si ebriosorum motus sibi ante oculos ponat. De hoc mortis ejus tradit Laertius, quod quum in pantem se recopisset, Græcoque ritu sacrificaret, à fratre suo Scytharum reg. fuerit interceptus.

Anacron, *Anacron*, Nomen proprium poetæ lyrici, à quo contra Anacreontica dicta sunt. Ortus fuit ex Teo longe civitate ex qua etiam Hecæcus hystoricus. Amavii pueri nomen Beryllum visenda puschritudine spectabilem. Horat. Non enim Samio dicunt aruisse Beryllus Anacrona Teum. Punita cum vix pax strangularatus, ut tradit Plin. lib. 7. cap. 7.

Anactoria, *Anactoria*, Stephano, Oppidum est Acananiz, in Ionia olim Corinthiorum, ad sinum Ambracium. Plin. lib. 4. cap. 1. Est item hoc nomine Ionia urbs in minore Asia. Plin. lib. 5. cap. 29.

Anax, *Anax*, Stephano, Urbis Cariz contra Samum: à qua est gentilia, Anaxus, *Anax*, & Anaxes, *Anaxes*. Hinc ortus fuit Menelaus Anaxus, Peripateticæ familie philosophus, & historiarum scriptor egregius.

Anaxia, *Anaxia*, Oppidū majoris Armeniz, quod ab Euphrate alluitur. Plin. lib. 5. cap. 24.

Anagnin, *Anagnin*, Ptolemæo, Civitas Hænicorum in Latia ubi Antonius sorore Augusti cõtempit, & Cleopatra in latrem ducta, moneram terræ iussit. Virg. lib. 7. Quos divi Anagnin pascit, &c.

Anagyris, *Anagyris*, populus Atheniensis, tribus Erechthidis. Vide Steph.

Anaharath, Civitas est terræ Canaan, quæ per fontem missam tribus Hachariis obvenit.

Anazitis, *Anazitis*, Dem cujusdam nomen, quæ in Scythia Armenia

Armeniae regione praecipue colebatur. Hujus de ministerio...

Anapavomenos. German. Ein Brun in Dodone in Aetia...

Anaphe. Insula est una Sporadum inter Therasiam &...

Anapissus. pen. prod. Siciliae fluvius leniter decurrens...

Anarjace. Straboni. Anariaci Plinio. Anarjaci Stephano...

Anas. Fluvius ultioris Hispaniae Beticam dividens a Lu...

Anassa. Oppidum Germaniae apud Plin. lib. 6. cap. 28.

Anava. Verbs Phrygiae Steph.

Anaxidros. Fluvius Thessaliae, ex Pelio monte fluens...

Anaximander. Philosophus Milesius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximandrus. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

infimae sortis juvenis perditissimè amaret, & ab ea ludibrio...

Anaxarxus, civitas mediterranea Siciliae, ut scribit Plin.

Anaxenor. Citharcedus fuit, quem Magnesia civitas...

Anaxilas. Poetae cotinici nomen, cujus meminit Suid.

Anaxylides. Nomen philosophi, de quo Hieronymus...

Anaximander. Milesius philosophus, Thaletis auditor...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Anaximenes. Philosophus Milesius, Eurystrati filius...

Porro quum se Veneris concubitu usum fuisse jactasset, à lo-
ve fulmine est affatus. Propterea dicunt eum Trojanorum
consiliis non interfuisse. Ardente Troia, quum nulla salutis
spes apparet, senio confectū Aeneas humeris imposuit, se-
cumq; Drepanum usq; Siciliæ urbem vexit, ubi fati concessit.
Virgil. 1. Aen. Tunc ille Aeneas, quem Dardanio Anchisæ
Alma Venus Phrygiæ genuit Simoentis ad undam.
Ancora, *ἀγκυρα*, Vrbis Bithyniæ, Antigonis postea dicta.
Anchūrus, *ἀγκυροῦς*, Midæ regis filius fuisse quo hæc tradit
Plutarchus in Parallel. Circa Celænon Phrygiæ oppidum, ter-
ra ingenti hiato divisa, quum Midæ responsum esset, futurum
ut terra coiret, si res in hiatū pretiosissimas deiecisset, Anchū-
rus regis filius nihil hominis anima pretiosius existimans, cō-
fesso equo, se in specum præcipitavit. Necita multo pōit ter-
ra in pristinam coit figuram.
Ancōn, *ἀγκων*, sive Ancona, e. pen. prod. [ἀγκων. Ger. Ein Stein
in Statuen am Venezianer Meer getegen.] Vulgō Ancona. Vrbis est
totius Piceni celeberrima, portū habens insigni opere à Tra-
jano Cæsare extructum. Nomen habet à situ qui cubiti flexuram
refert. Greci enim cubitum, & locum cubiti modo sinuo-
sum, *ἀγκυρα* appellant. Plin. lib. 3. cap. 13. Ab isdem colonia
Ancon, appōita promontorio Cumæto in ipso Æthenis se-
oræ cubito. Fuit item Ancon, apud Carthaginienses obliu-
rum domicilium, in quod detrudebantur, quibus irator erat
tyrannus. Ancones item vasa sunt cubitalia, ut origo voca-
bali declarat. quorum meminit Paulus in L. 13. D. de instruct.
vel instrum leg.
Ancūs, *ἀγκυρα*. Germ. Der vierdt König der Römer.] cogno-
mento Martius, quattuor fuit Romanorum rex, Nomen Pompe-
lii ex filia nepos, qui & Latinos bello domuit, & Ianiculum
ponte sublitio Vibi cōiunxit, Romanorumq; limites ad ma-
re usq; promovit, ubi & Ostiam condidit. Reliqua vide apud
L. lib. 1. ab Vrbe condita. Dictum autem voluit Ancum dicit
ἀγκυρα: hoc est, à cubito, quem incursum habebat, nec
poterat expōnigere. Vide Servium in illud Virgil. 6. Aeneid.
Quem iuxta sequitur jactantior Ancus.
Ancyra, *ἀγκυρα*, Nomen duarum urbium, quarum altera est
Phrygiæ, altera Galatiæ, à qua Synodus Ancyritana, in iure
Pontificio sæpè nominatur. Dicta Ancyra ab anchoris na-
vium captarum à Mithridate, quas Ptolemæus Aegypti ex-
suppetias Gallogræcis miserat. Vide Stephanum & Plin. lib.
5. capite ultim.
Andania, *ἀνδανία* Stephano, Oppidū est Peloponnesi in tra-
ctu Messeniaco, cujus meminit & Strabo lib. 8.
Andanis, *ἀνδανίαι*, Fluvius est Carmaniz regionis, cujus me-
minit Plin. lib. 6. cap. 23.
Andarum, Vrbis Cariz. Vide Stephanum in Bargylla.
Andegavi, Galliz Lugdunensis populi, qui & Andes. Cor-
nel. Tacitus lib. 3. Erupit pium Andegavi ac Turonii, quorū
Andegavos Acubius Aviola legatus exorta cohorte, que Lug-
duni Præsidium agitabat, coërcuit. Horum meminit & Plin.
lib. 4. cap. 12. Vulgō *Angervini*.
Andelus, *ἀνδελος*, Civitas est Hispaniæ in Vasconia non pro-
cul à Pompeiopoli, quæ vulgō *Pampileña* appellatur: metro-
polis regni Navariz.
Andes, tum populi inter Celtas, Carnutibus & Turonibus si-
nitimi, ac ducatu Bituricensi, Oceanoque proximi, quos Li-
geris flumen alluit. Plin. Andegavos appellat: Cæsar Andes.
Vulgō *Angiers*.
Andes, Vicus non procul à Mantua, Virgiliæ patria. [Germ.
Ein Dorf bei Mantua in Italia / Virgilius Vaterland.]
Andinus, adjectivum: ut Andinus vates: cantus Andinus. Sil-
lib. 8. Mantua musarum domus, atq; ad sydera cantu Evedta
Andinoid est, Virgiliano.
Andocides, *ἀνδοκιδης*, Vnus ex decem præcipuis Atheniensiu
Rhetoribus, Leogoni filius, qui fuit ex Telemachi & Nausicæ
posterior, ut ex Helanici sententia tradit Suidas.
Andriū, *ἀνδριον*, Phrygiæ oppidū, apud Plinium lib. 5. cap. ult.
Stephanus præterea Andriam in Elide collocat, & alteram in
Macedonia.
Andriaca, *ἀνδριακα* Ptolemæo, Oppidum est in Media: & alter-
rum in Lycia, Ptolemæo. Rursum aliud in Thracia, Straboni.
Andriacus, *ἀνδριακος*, pen. corr. Ciliciæ mons, ut inquit Strabo
lib. 14. Quo etiam nomine dictū est flumē quoddam ejusdem
regionis, non procul ab Amani portis apud Plin. lib. 5.
Androbis, *ἀνδριος*, Nobilis pictoris nomē, qui Scyllin pin-
xit, anchoras classis Persicæ incidentem. Plin. lib. 35. cap. 11.
Androcleus, *ἀνδρικλος*, Fuit philosophus, Porphyrii disci-
pulus, cujus ipse Porphyrius mentionem facit, ut refert Vol-
tæranus.
Androdamus, *ἀνδριδαμος*, Rheginus, qui leges condidit
Chalcidensis, qui sunt in Thracia, ut scribit Aristoteles.
Androdus, Nomen proprium filii Cœdri Atheniensium re-
gis, qui Ephesum condidit, & Ionum regiam ibi constituit.

Fuit & alter Androdus servus, hospes, & medicus Leonis
de quo vide historiam cognitu dignissimam apud Animum
Gellium.
Androggōs, *ἀνδρρογγοῦς*, Præclaræ indolis adolescens, Minos
Cretentium regis filius fuit, qui ab Atheniensibus & Megari-
sibus per invidiam occisus est, quod palæstra cæteros super-
aret. Quapropter suscepto à Minoc adversus hos populos be-
llo, primò Megarensis subegit: deinde Atheniensis libe-
rator fecit, & in Androgei memoriam pueros Athenien-
sis Minotaurus cepit obficere.
Androgyni, *ἀνδρρογγοῦς*, Sunt populi in Africa supra Nasamo-
nas, ut lib. 7. cap. 2. Plin. scribit, utriusq; naturæ inter se vicibus
coëntes. Dextera mamma his virilis, læva muliebri.
Androlitia, Oppidum Plin. lib. 5. cap. 29. 41.
Andromāchē, penultima correpta, *ἀνδρρομαχη*, Actionis regis
Thebarum, quæ in Cilicia sunt, filia, & Hectoris Trojani uxor,
& mater Althyanæ, quæ à virili pugna suis alligata, & cen-
deuorāda exposita, sed Persei virtute liberata, qui illæ oppor-
tunè iter faciens, & cetum interemit, & Andromedem uxore
duxit. Postremo Minervæ beneficium inter astra collocata dicitur.
Oritur in parte piscium duodecima.
Andromon, Nomen est ejus, qui Colophonem edificavit.
Andron, (sicut scribit Ptolemæus) est oppidum in sectione re-
gionis Nili.
Andronicus, Rhodius, Philosophus Peripateticus, cujus me-
minit Strabo. Fuit & alius Andronicus grammaticus des-
tiosior in professione Græca, ex quo minus idoneus ad tuc-
dam scholam, ut refert Tranquillus. & Andronicus non alius
fuit historicus, qui res Alexandri scripsit, ut scribit Volatæ-
ranus. Fuit item Andronicus Livii cognomen, poetarum La-
tinorum vetustissimorum virum vide apud Crinitum.
Andros, sive Andrus *ἀνδρος*, Insula est una Cycladum, Eubææ
adjacens, de qua Plin. lib. 4. cap. 12. Est item Andrus, insula
Oceani Septentrionalis, inter Hyberniam & Britanniam. Plin.
lib. 4. cap. 16.
Anemo, Fluvius est in octava Italiæ regione, apud Plinium li-
bro 3. capite 14.
Anemorea, *ἀνεμωρα* Homero, Oppidū Phocidis, quod pæ-
stea Anemoleam appellarunt.
Anemurium, Oppidum in Sicilia. Plin. lib. 5. cap. 11. An-
muri, lib. 1. cap. 27.
Anetia, Oppidum Plin. lib. 3. cap. 25.
Aneticus, Asia locus est, arundinibus abundans.
Anetulla, *ἀνετulla*, Vrbis Libyæ, Steph.
Angaris, Mons est Idumææ, apud Plin. lib. 5. cap. 15.
Anger, nomē fluvii in Illyrico. Est & genus serpentis, de quo
in APPELLAT.
Angerona, *ἀνγκερωνα* Germ. Die Göttin des Wohlstands.] Ve-
nitata est voluptatis dea, quæ & Voluptas dicebatur, cui sacra
à Romanis instituta sunt, quum Angina civitas vexaretur, ab
angore tollendo sic dicta. Ejus festa Angeronalia sunt voca-
tata. Putabant enim ab hac dea populum eo morbo penitē-
so voto fuisse liberatum. Huic Pontifices in sacello Voluptas
sacrum faciebant.
Angilix, *ἀνγίλιξ*, Populi in Africa ad Garamantes. Ferræ totū
forminas nocte qua nubunt, omnium stupro parere, reliquā
pudicas esse.
Angitia, Ætæ filia, & soror Medæ, quæ prima Maris reme-
dia contra venena fertur ostendisse Silius libro 8. Ætæ pro-
lem Angitiam mala gramina primam monstravit, fuit, &
fluq; domare venena.
Angliā, [Angliā Gall. Anglotten. Ital. Inghilterra. German.
Engelland. Hisp. Anglaterra. Pol. Anglika ymia. Vngar. Anglia
eszeig. Ang. Inghilande.] quæ Britannia à veteribus dicta: insula
insignis in Oceano, quæ undique à circumfuso mari com-
plexa est, nusquam juncta continenti, sed ab omni orbe
nitro divisa: quæ quondam ab albis rupibus, quas mare undi-
que abluit, Albion dicebatur. Hanc primū Troes incolae-
runt: qui Troia disjecta fugerunt exiciam patriam. Palladisq;
oraculo classe in hanc insulam migraverunt: atque gigantes,
tunc insulam tenentes, multis vicis prælis expugnaverunt.
Hanc

Hanc postmodum longo temporum tractu Saxones, qui sunt insulæ Alemanniæ populi, oppresserunt, agrosque & opes inter legatos Saxonomum regina Angela divisit. Atque ut lingua pariter & gentis memoria indevicta insula sempiterna foret, ab Angela, cujus ductu victa est, Angliam tellurem illam vocavit. Quanquam plerique Angliam veluti nostri orbis angulū prædicant dictam. Sita est (ut inquit Plin. lib. 4. cap. 16.) ex adverso Galliarum, Germaniarum, atque etiam Hispaniarum, licet longiore intervallo. Agrippa longiora dicit ejus prodidit esse DCCC. si passuum latitudinem verò CCC. M.

Angofita, Ptolemæo Angula, Plinio Vestinorum urbs in Italia, vulgò Angulus.

Anguitia, vide ANGITIA.

Angrus, 4. 2. Fluvius est ex Illyricis, versus Boream fluens. Herod. libro 4. Quin ex Illyricis in Aquilonem tendens Angrus, planitie Triballiam interfluens, Brongum intrat, Brongus inter, litrum.

Ania, German. Ein schön verfertigt Weib. Romana mulier, quam quædam propter quas moneret, ut alteri viro nubere esse enim ei & ætatem integram, & faciem bonam: Nequaquam hoc faciam, inquit. Si enim virum bonum invenire, ut antè habui, nolo timere ac perdam si malum, quid necesse est post bonum pessimum sustinere.

Anichia, Oppidum Plin. lib. 4. cap. 7.

Anigrus, 4. 2. penult. prod. Fluvius est Thessaliæ, in quo Centauri ab Hercule vulnerati abluerunt sua vulnera. Unde quædam antè haberet aquas purissimas, Centaurorum sanguine fordida reddita sunt & impuræ. Autor est Ovid. Metam. lib. ultim. Antè bibebatur, quæcunque contingeret nolis, Fundit Angrus aquas, etc.

Anio, Antenis, pen. prod. n. Nomen fluvii in agro Tiburtino, qui est sublimi in vallem subiectam præceps fertur. Horat. Et præceps Anio, & Tyburini locus. Vulgò Teverone.

Anicæ, na, nam, Propertius: Sive Antena tuos intravit unda pedes. Anieni nomē indidit Anius rex Hetruscorum, qui insequens Cethegum filie raptorem, quæ eum assequi nō posset, in fluvium insiliit, ibique extitit, ut Anio vocaretur, effecit.

Anitius, Vini Prænestini nomē, qui unā cum Cn. Flavio, Apulii Cæci scriba, Aedilis curulis fuit eo anno, quo usus annulorum, etiam plebi permissus est, quæ antè soli Senatorum, & Equitum annulos gestarent. Vide Plin. lib. 33. cap. 1.

Anius, Apollinis fuit filius, & rex in Delo, qui habuit Andriam filium. Virgilius lib. 3. Atneid. Rex Anius, rex idem hominū, Phœbique sacerdos.

Annia, 4. 2. per duplex n. Beli filia, soror Didonis, quæ postquam mortuum fororem vidit, & Carthaginem ab Larba Gutorum rege occupatam, relicta sede patriæ, ad Baniū regem, qui Melitæ insulæ imperabat, cursum arripuit. A quo jure veteris hospitii benigne suscepta, quos & ultra annos ibi mansit. Sed quum Pygmalionem fratrem jam cum armis adventare didicisset, Banius veritus potentiam illius, Annam ut inde abiret hortatus est. Mox igitur mare ingressa, domi Cameræ navigare contendere, vi tempestatis acta, in Laurentem oram pervenit, ubi jam Aeneas pacatis rebus, & ducta uxore Lavinia, imperabat. Hic tum fortè solo Achate comitata, in litore nudis pedibus ambulabat. Qui quum eirantem Annam aspexisset, & vix sibi persuadere posset eam esse, tandem agnitam compesit. Timuit illa principis, fororis casum ante oculos ponens: postea verò ab illo benigne invitata, in regiam cum eo profecta est. Cui mox Lavinia, amorem conjugii suspectum habens, tendere insidias cepit. Sed Anna in somnis à Didone monita, ut insulam domum relinqueret, statim per fenestram exiit. Quumq; citato cursu ad Nemicū amnem pervenisset, in eum se præcipitem dedit. Osta deinde luce, magno clamore eam querentes per Laurentem agiū proficiscuntur. Apparent vestigia pedum usq; ad Nemicū amnem, ultra nihil videtur. Quod dum admirantes secum animis volutant, ipsa loqui visa est: placidi sum Nympha Nemicæ, Annæ perennatens, Anna perenna vocor. Quapropter læti convivia celebrant, eam pro dea venerantes, quom ritū postea longissimo tempore servarunt.

Anna, civitas Iudææ supra Hierichuntem, Steph.

Annibal, Germ. Ein daffere Hauptmãh die Carthagenfer. Amilcaris filius fuit, quem adhuc impuberem iurjurando ante aras pater asstrinxisse fertur, ut quum primum per ætatem liceret, arma contra Romanos sumeret. Quapropter jam adultus in Hispaniam trajecit, ibique quibusdam civitatibus subactis, per Galliam in Italiā trajecit. Alpibus, quod expeditus iter faceret, igni & aceto patefactis. Ibi occurrentem sibi Titum Sempronium Consulē apud Trebiam profligavit: Flaminiū fudit ad Trasimenum lacum cæcis 15000. Romanorum. Postea rariū vires ejus à Fabio Maximo multum sunt imminutæ. Sed rursus collectis viribus, tertio Paulum Aemiliū & Terentium Varronem novos Cōsules creatos apud Cannas vicit: in quo prælio ad quadraginta milia perditum, & duo milia, supra septingentos equites, cæsa dicuntur, adeo ut tres modios & dimidium annulorum Carthagem miserit. Quæ urbem capere facillimè posset, in Campaniam revertitur, & Capræ voluprate detentus, omnium animi vigore remisit, ita ut apud Cumas à Sempronio Graccho magna suorum cæde repulsus, obsidionem reliquerit. Postea etiam apud Nolam non mediocriter damnum à Marcello accepit. Deinde à Carthaginiensibus, qui à P. Scipione acerrimo bello premebantur, ex Italia revocatus, cum eodem apud Zaman Africæ oppidum congressus esset, in quo confecta viginti milia Pœnorum cæsa sunt, & totidem capta. Dux ad Antiochum profugit, cujus auxilio bellum redintegravit: sed Antiocho quoq; debellato, Romani Annibalem sibi captivū dedi petierunt: quod Pœnus sentiens, ad Prusiam Bithyniæ regem coalugit: à quo quum iterum deposceretur, Pœnus Prusie levitatem suspectam habens, hausto veneno, quod sub gemma in anulo gesserat, voluntaria morte obiit. De Annibale latius scripsere Livius & Plutarchus. Annibales multi fuerunt: primus Senior appellatus, Asdrubalis filius, quem Orofius libro 4. dicit ob rem malè gestam à Carthaginiensibus lapidibus obrutum. Livius autem ceteri aditum tradit. Fuit etiam Annibal hujus filius, qui missus est ab Amilcone duce in Lilybæum quod à Romanis oppugnabatur, ad Siculos in officio continendos, ut autor est Polybius. Fuit præterea Annibal alius Rhodius, dux item Carthaginiensium in eodem bello, qui tandem à Romanis interceptus est, ut scribit Polybius. Fuit postremo Annibal Amilcaris filius, qui omnes hos fama, virtuteq; superavit. Is sepulchrum Romanos vicit, fuditq; vide Livium, Plutarchum, & Polybium.

Annichori vel Annichores, 4. 2. 2. Populi Peris vicini, Steph. qui & Anichores nominat, tanquam civitatis aut regionis nomen.

Anolis, 4. 2. 2. Vrbis Lydiæ, Steph.

Anopolis, 4. 2. 2. Vrbis Cretæ, vide ARADEN.

Anianctus, vide AMYANCTVS.

Anser, nomen poëtæ, quem Ovidius procacem vocat lib. 2. Trist. Cinnæ quoque hic comes est, Cinnæque procacior Anser.

Anspachsum, Franconie urbs.

Antæopolis, 4. 2. 2. Aegypti oppidum, cujus incolæ dicuntur Antæopolitæ, Steph.

Antæus, cum diphthongo, & sine h, 4. 2. Gigantis Libyici nomen, Neptul ex Terra filii, magno se procero corpore: quippe qui in quadraginta cubitos excreverit. Hic cum Hercule congressus, quoties membra labore defecta essent, rictu terere recreabatur. Quæ re animadvertens Hercules, alæ sublatam teræ contactu prohibuit, pectorique suo artibus altitatem euecuit. Scribit Plutarchus Sertorium Romanorum ducem, apud Tyganam oppidum in sepulchro Antæi, cadaver invenisse. Eusebius in Chronicis scribit, Antæum, palæstricæ artis fuisse doctissimum, & quorumcumq; certaminum, & ob id se arbitratum fuisse, quod fuerit filius Teræ, & quod viribus restauraretur ab eâ.

Antalcides, fuit nomen proprium viti Lacedæmonii, qui præ ceteris visus est honore præstitisse. Plutarchus in vita Pelopidæ.

Antandro, 4. 2. 2. Phrygiæ urbs, ad Meridiem posita, quam habitare Leleges, finitimi Cilicibus. Virgilius 4. Aeneidos: Classemq; sub ipsa Antandro, & Phrygiæ molitur montibus Ida.

Antemna, 4. 2. 2. cum m, ante n, Vrbis Sabinoꝝ, quasi ante amnem dicta, quod eam amnis præterfluat, de qua Virgil. lib. 7. Antemna Tegmina tuta cavant capium.

Antemus, urbs, 4. 2. 2. Fluvius est Colchidis, Coraxos urbem præterfluit. Plin. lib. 6. cap. 5.

Antenor, 4. 2. 2. Trojanus fuit, patriâ prodidisse existimatus: quis & legatos, qui ad repetendam Helenam venerant, suscepit hospitiū, & Viyssem intra mœnia dissimulato habitaculo cognitum nō indicavit. Capta Troia, adjunctis sibi Hecetis & Paphlagonibus, in intumum maris Adriatici sinum sese contulit, ibique urbem condidit non procul à mari, quam de nomine suo Antenorium appellavit. Postea Patavium dictum est, & hodie Padua. De hoc Virg. 1. Aen. Antenor potuit mediis elaplus Achivis, Illyricos penetrare sinus. Et paulò post: Hic rariū ille urbem Patavi, sedesq; locavit Teucrorum. Et Livius meminit in principio primi libri.

Anteros, 4. 2. 2. Venetis est & Martis filius: cujus meminit Cicero lib. 3. de Nat. deor.

Antes, 4. 2. 2. Mons est Achaicæ, non procul ab Argis. Plin. lib. 4. capite 5.

Antevortia, Dea est Romanorum, quod futura prospiceret, vide POSTVORTA.

Anthana, 4. 2. 2. Stephano, Vrbis est Laconica: ita dicta ab Antho.

Anthe Neptuni filia, ut ex Philostephani sententia tradit Stephanus.
 Antharis, Rex Longobardorum, Theolinda maritus, quum sex regnasset annos, insidiis domesticorum apud Ticinum extinctus est venenato poculo. Autor Paulus Diaconus de rebus gestis Longobardorum.
 Anthedon, *ἄνθηδον*, Vrbs est Bœotia, habitata quondam à Thracibus, de qua Pomp. & Strabo lib. 9. Nomē habet (ut Stephanus existimat) ab Anthedone Neptuni pronopote, aut certe, *ἄνθη* ἢ *ἄνθηδον* ἢ *ἄνθηδον* ἢ *ἄνθηδον*: hoc est, quod omnium floridissima sit. Sita est in extremo litore Bœotia, & regione Eubœæ insula. Vide Homerus *ἄνθηδον* ἢ *ἄνθηδον*: hoc est, ultimam vel extremam Anthedonem appellat.
 Anthemion, *ἄνθημιον*, Vir Trojanus, Simoſi pater. Autor Homer. lib. III ad. 4. De Simoſio, vide suo loco.
 Anthemis, *ἄνθημις*, Insula est Thraciæ adiacēs, quæ & Imbrax aliquādo vocata fuit, & Parthenia, à Parthenio Naviō: notiore nomine Samothrace appellatur. Strabo lib. 10.
 Anthemusia, *ἄνθημισία*, Oppidum est Mesopotamiae, ad Aboram flumen situm. Strabo lib. 16.
 Anthēus, *ἄνθηος* cum h, Antenoris filius fuit, quē Paris amavit, & imprudens interfecit. Quo nomine etiam dictus est unus ex Aeneæ ducibus de quo Virgilius: *Authea Sergeſtum* que vocat.
 Anchiā, *ἄνχια*, Vrbs fuit propinqua Pylo, sub ditione Agamemnonis, una earum quas ille Achilli obrulit, ut secum in gratiam rediret: ut scribit Hom. lib. III ad. 9.
 Anthum, *ἄνθηον*, Oppidum Thraciæ, de quo sic Plinius in Thraciæ descriptione: *Alie regio, inquit, oppidum habuit Anthum, nunc est Apollonia.*
 Antho, *ἄνθη* Fuit Amuli Albanorum regis filia.
 Anthores, Nomē est proprium viri, de quo Virgilius lib. 10. Aeneid. Egregium Anthorem latus inter & illa figit, Hercules Anthorem comitem.
 Anthos, *ἄνθηος*, Venus ex filiis Nestoris est: & Latine flos interpretatur. Hinc carduelis Anthus dicitur, quod flore pascatur. Vide ANTHYS.
 Anthropophagi, *ἄνθρωποφάγοι*, Germani *Wenselwesser* sub granſant *Wider* in Scythia. J. populi Scythia, qui humana carne vescuntur. Hi populi sunt ad Orientem ac Septentrionem Maſſagetis vicini, circa quos tristissima solitudo, & mare, quod Thabin vocant. Vide Plin. lib. 4. cap. 12. & lib. 6. cap. 20. & Gellium.
 Anthylla, *ἄνθηλλα*, Aegypti urbs est, autore Herod. lib. 2. quæ reges in calcem mēta dabatur.
 Antia, *ἄνθια*, Vxor fuit Proeti Argivorum regis, Abantis filii.
 Antiatæ, *ἄνθιαται*, Dicitur fuisse populi Italici, qui Antium urbem Latini maritimam incolerant. Apud hos fuit insigne Fortunæ templum, quam Antiatem Fortunam vocaverit. Horat. libro 1. Carm. O. diva, gratum quæ regis Antium. & Antiatæ plurimum classe valebant, cuius rei indicio id esse potest, quod delicto à Romanis Antio, rostra navium in foro affixa nomen fecerunt loco, unde ad populum cōcio haberi solet. Vide Titum Livium. 1. Dec. lib. 6.
 Antidicchiæ, Insulae sunt in sinu Aethiopico, Bacchis oppolite, quarum meminit Plin. lib. 6. cap. 29.
 Anticalus, Mons Seleuciæ, ut auctor est Strabo.
 Antichristus, *ἄντιχριστός*, Vng. *Antichristus*. Vox Theologicis scriptoribus novissima, significans Christi adversariū, Pseudo-christum. Licet differant Antichristus & Pseudo-christus. Vox enim Antichristi latius patet quàm nomen Pseudo-christi: quia Christo adversari potest, qui tamen seſc pro Christo non vendit: Hunc Apostolus nomine sceleratissimi hominis designavit.
 Antichthones, *ἄντιχθόνες*, Ger. *Die lent auf Sedtrich* so vns entgegen ſich vnd wehnen. J. populi qui habitant in Zona hœmalis. Hos Martianus ſejungit ab Antæcis & Antipodibus, qui Zonam nobis adversam & contra pedes nostros habitant. Pomponius tamen videtur Antichthones pro Antipodibus accipere.
 Anticites, *ἄντικίτες*, penult. corr. Annis Sarmatiæ Asiaticæ, non procul à Rombite minore in Mæotim influens. Strabo libro 11.
 Anticlea, pen. prod. *ἄντικλέα*, Fuit mater Vlyſſis, quæ quum duceretur ad Lætra nuptias, ab Sisypho latrone, Acoli filio, capitur & adulteratur. Alii dicunt quum Lætra jam nupſiſſet, & ad oraculum pergeret confultura, captam à Sisypho latrone, & ut muli putant, ex eo Vlyſſem concepiſſe. Quod Ajax apud Ovid. 13. Metam. vitio verit Vlyſſi: & sanguine cretus Sisyphio.
 Anticragus, *ἄντικράγος*, Mons Lyciæ, Crago oppositus, teste Strabone lib. 14.
 Anticyra, *ἄντικύρα*, pen. cor. Insula ad sinum adiacens Mælacum, & Oezam montem, cuius meminit Strabo lib. 9. ubi, au-

toze Plinio, helleborum tutissimè sumitur. Ovid. libro 4. de Pont. I. bibe, dixiſſem, purgantes pectora saccos, Quicquid & in tota nascitur Anticyra. Vnde quoties infanum hominū significare volumus, Anticyra egeri: aut Naviget Anticyras, *ἄντικύρα* ἢ *ἄντικύρα*, Proverbialiter dicimus. Horatius eleganter novavit adagiū quasi faciem, quā ait in Scm. Naviget Anticyras. Quibus verbis Stoicum insanum significat. Idem Sittibus Anticyris caput insanabile, nunquā Tonſori Licinō commiserit. & Est & Anticyra civitas juxta Cynham in Phocide regione, in Corinthiam conversa sinum, ab Anticyro quodam, Hercules ætate: Cappaiſſus ab Homero dicta. Hanc alii Anticyrham, appellant, duplicato r. Videtur enim inde nomē accepisse, quod sita sit in promontorio in mare exierente, & regione Cynha.
 Antigēnes, pen. cor. *ἄντιγενής*, Nomē pueri rustici, apud Virgilium in Daphnide: At tu sume pedum, quod me quam sepe rogaret, Non tulit Antigēnes.
 Antigēnidēs, *ἄντιγενίδης*, Autore Suida, Thebanus misticus, tibicen, Philoxeni discipulus, qui primus calcem mēta Milesis lascivioribus ulus fuisse dicitur. Huius meminit Plin. lib. 16. cap. 26. Hic etiam, ut auctor est Cic. in Bruto, discipulo ſigenti ad populam an. Mihi cane & Masſu. De eo vide Gell. lib. 13. cap. 17. & Valer. lib. 3. cap. 7.
 Antigōne, *ἄντιγόνη*, Oedipodis Thebanorum regis filia, quæ patri cæco à Creonte in exilium acto, se vix ducem præbuit fratribusq; suis Polynici & Eteocli mæta cæde interempta, contra Creontis edictum, ſubcæce officium pſſimū quum pietatē postea unā cum Argia Polyniciæ conjugē jussu tyranni est interfecit. Hæmon quoq; nobilis adolescent, qui maturo ejus amore tenebatur, sua ſeſe manu ad cumulū ejus regulavit. & Fuit etiam hoc nomine una filiarum Priami, quæ quum formæ suæ fiducia nimis arroganter reddidisset a Ione in ciconiam mutata est. Vide Ovid. lib. 6. Metam.
 Antigōnia, *ἄντιγόνη*, Oppidum Troadia, Romanorum colonia, quæ & Troas, & Alexandria dicta est. Plin. lib. 5. cap. 15. & Strabo lib. 13. & Est præterea ejusdē nominis oppidum in Arcadia, non procul à Tegea. Plin. lib. 4. cap. 6.
 Antigōnius, *ἄντιγόνης*, pen. cor. Nomen proprium regis Macedonum, qui eb multa sua in Græcos beneficia Evergetis est dictus. Nam quum Cleomenem Lacedæmoniorū regem pſſio vicisset, Spartamq; cepisset, militem viduorem ab omni iura continuit, priſtinamq; civitati libertatem restituit.
 Antigragus, Vide ANTICRAGVS.
 Antilibānus, *ἄντιλίβανος*, Mons est Libano oppositus, non procul à Sidonio mari incipiens. & ad Montes Arabiæ delinens, qui sunt supra Damascum. Vide Strab. lib. 16.
 Antilochus, *ἄντιλοχός*, pen. cor. Nestoris filius major natus, quem in bello Trojano Memnon Aurotē filius interemit. Vnde patris prece motus Achilles Memnonem occidit. Ovid. aut vult ab Hædore fuisse occisum Antilochum. Ita enim ait in Epistola Penelope: Sive quis Antilochum narrabat ab Hædore caesum, Antilochus nostri causa timoris erat.
 Antimachus, *ἄντιμαχος*, Colophonius poeta Græcus. It quum poëma quoddam obscurum in auditorio recitaret, itaque omnes, præter Platonem, quod minimè illud intelligerent, discessissent. Plato: Mihi, inquit, pro omnibus. Hæc Oros. De eodem Plutarch. in Lyſandro: Hic aggressus bello Thebani materiam, vigesimum quartum volumen implevit, tantquam duces Thebas usque perduceret. & Antimachus quinque alios duos Suidas ponti: alterum Aegyptium, patriæ Bero-politanum, qui Colmopœiam heroico carmine cōſcripſit, alterum poetam Melicū cognomento Pſocam. & Fuit item præter hos etiam alius Antimachus Trojanus, qui domus Helenæ redderet: quia pro cōdione Trojanos horatus est, ut Menelaum, dum legatus ad eos in urbem venisset cū Vlyſſe, redire ad suos sineceret: sed in urbe afferretur, tu cōdioneq; Hæro autore lib. III ad. 11.
 Antinōtia, *ἄντινότια*, Stephano, Vrbs Aegypti dicta ab Antinoo Adriani amato, ut scribit Hieronymus in Iovinianum.
 Antinōſis, *ἄντινόσις*, Nomen unius ex proci Penelope, apud Ovid. in Epistol. Penelope. & Fuit præterea Antinōſis, part quidam Bithynicus, tanta formæ elegantia, ut Adrianus Cæſar, qui illum ad amabat, templum ei apud Mantinæam construerit, & urbem quandam Aegypti Antinōeam à nomine ejus appellavit. Hæc Pausanias.
 Antiochia, *ἄντιόχεια*, Germ. *Die Hauptstadt in Syrien*. J. Syria urbs est, ad Orontem fluvium sita, tunc regionis caput, à Seleuco Nicatorē condita, & à patris sui nomine Antiochia appellata, ut tradit Strabo libro 13. Stephanus Byzantius duodecim alias enumerat ejusdem nominis urbes, quarum unam collocat in Lydia, & ab Antiocho Epiphane ita nominatam existimat. & Alteram in Mesopotamia, quæ & Mygdonia, & Aſide appellatur: in qua Apollonius Stoicus,

Stoicus, & Pharauchus Persicæ historiæ scriptor, nati dicuntur
 Valgò, *Alpys*. Tertium in Phidia cõstitit, cujus meminit &
 libro 11. Quartum inter eavam Syriam, & Arabiam,
 Semiramidis opus. Quintum in Cilicia, ad Pyramum fluvio.
 Sextum in Phœcia, quæ & Atados à Syris appellatur. Septi-
 mum ad Calliohoem lacum. Octavam ad Taurum montem,
 in Comagenæ regione. Nonam in Scythia. Decimam in
 Caria, quæ & Pythopolis fuit appellata. Undecimam in Mar-
 glina, ab Antiocho Sotere conditam. Duodecimam can-
 dem facit cum Tarso Ciliciæ oppido. Hinc Antiochenus, &
 Antiochenus, *Antiochia*.

Antiochus, *Antiochia*. Nomen secundi regis Syriæ, Seleuci fi-
 lii, hujus nominis primi, qui Soter cognominatus est, & re-
 gnavit annis xx. Secundus Antiochus, hujus filius, dictus
 Achios, regnavit annis xx. veneno ab uxore Laodicea extin-
 ctus. Tertius Antiochus Galericus. Quartus
 Rex, cognomèto Magnus, regnavit annis xxxv. Dicitur est
 eum Hierax, quòd accepit more in rapiendis alienis vitam
 duceret. Hic Ptolemæum Philometorem prælio superavit.
 Quintus Antiochus Syriæ rex, dictus nobilis sive illustis, qui
 regnavit annis x. Hic Hierosolymam destruxit, & multa ma-
 la tulit ludæis. Sextus Antiochus Syriæ & Asiæ rex, dictus
 est Eupator. Fuit & alius Antiochus Alcalaonita, philoso-
 phus, Ciceroas, Brotiæ præceptor.

Antiope, *Antiope*. Nyctæi filia fuit, & uxor Lyci Thebanorum
 regis. Hanc quum Jupiter in Satyrum mutatus compressisset,
 Lycus repudiavit, uxoremq; Duce superinducit, quæ Antio-
 piam in carcerem conjecit. Verùm instante partus tempore, il-
 lam in vinculis, in Cithæronem montem se recepit, ubi &
 Amphionem & Zetum peperit: qui à pastoribus inventi &
 dactati, maternæ injuriæ ultores exierunt, Lyco cum Duce
 uxore interfecto. Unde locus factus Proverbio: Antiope lu-
 das, *Antiope*. Dicitur consuevit ubi quis immerens cala-
 mitatibus affligitur, deinde malis eximitur. Alii paulò aliter
 narrant hanc fabulam, Lycum non maritum Antiope, sed fra-
 trem Nyctæi.

Antipater, *Antipater*. Nomen proprium poëtæ
 Sidoni, seu ex Tyro Phœnicis, Scoticæ sedis, qui post Pana-
 etiam de officio scripsit. Hic quo die natus fuit, eodem quo-
 tidiano febre laboravit. Et quum diu vixisset, postquam ætatis
 sue tempus delinatum appropinquasset, eo die & eodem
 morbo genere consumptus est. Hic auctor nobili epigram-
 mate in Sappho, decimam inter musas eam cooperat. Ex tem-
 pore innumerabiles penè versus faciebat, ut testatur Cicero
 & Quintilianus. Antipater alius, Iolai filius fuit, è Palæstra
 civitate Macedoniæ, miles Philippi: deinde inter Alexandri du-
 ces, & regni successores, discipulus & ipse Aristotelis, vir præ-
 ter scientiam rei militaris literatissimus, ut tradit Suidas. De
 hoc Antipatro sic scribit Plutarchus: Antipater successit Alexan-
 dri in regno Macedoniæ, post bellum Atheniensibus illa-
 tum, legatis ad eum de pace venientibus, quorum princeps
 erat Xenocrates, respondit se in amicitia permaniturum, si sibi
 Demosthenes, & Hyperides dederentur: si eius præsidium in
 Muniçiam id est, Athenarum arcem recepissent: deniq; ab-
 sumptam in eo bello pecuniam, acceptaq; damna restituerent.
 Quibus illi conditionibus concesserunt. Item Antipater
 Tyrus, philosophus Stoicus, & Cætonis Vitiensis præceptor,
 ut ait Plutarchus, in Cat. Alius item Tarfenis philoso-
 phus, ut idem auctor est. Fuit præterea Antipater Herodis
 regis pater, Alcalaonita, vir maximus & potentia præditus, de
 quo Volaterranus in historia Hierosolymitana. Fuit & An-
 tipater Hieropolitanus, Sophista nobilis, præceptor liberorù
 Severi principis, cujus etiam res gestas scripsit, ac eidem ma-
 gister epistolarius fuit, ut est auctor Philostratus. Fuit & al-
 li hujus nominis, inter quos fuit Cassandri Macedonum re-
 gis filius.

Antiphates, *Antiphates*. Rex fuit Lætygonum, Me-
 lampodis, seu ut alii volunt, Lami filius, qui Formiarum oppi-
 dum condidit. Hic cum cæteris Lætygonibus humana car-
 ne vesceretur. Politianus est Lamius Antiphates, & virgam,
 & pocula Circes. Dicitur & Antiphates. Antiphates alius
 filius nobilis Sarpædonis, ut est apud Virgil. lib. 9. Et primum
 Antiphates, is enim se primus agebat Thebana de gente no-
 tum Sarpædonis alti. Hic Aeneam in Italiam fecutus, à Tur-
 no Ramiolorum rege occisus est.

Antiphellus, *Antiphellus*. oppidum Lyciæ apud Plinium libro
 5. capite 27.

Antiphon, *Antiphon*. Rhamnusius orator antiquus, Athenis &
 præcepta dicendi tradidit, teste Quintiliano: quo neminem
 melius oravisse causam capitis, quàm seipse defendere, lo-
 coples est auctor Thucydides libro octavo. Hujus meminit Ci-
 cero in Bruto.

Antiphys, *Antiphys*. Priami filius ex Hecuba, quæ Agamemnõ
 unã cõ suo fratre, sed illegitimo thoro nato, in bello Trojano

interfecit. Antiphys, filius Theffali & nepos Hercules, qui
 cum fratre Phidippo dux triginta navium cum aliis Grecis ad
 Troiam navigavit, ut est apud Homer. lib. Iliad. 2.

Antiphra, *Antiphra*. Oppidum prope Alexandriam, non pro-
 cul à mari.

Antipodes, *Antipodes*. pen. corr. *Antipodes*. Ger. Die Entschner des Erd-
 triffs se ihre fül vnsere entagen wem. Dicitur terre incolæ,
 qui contra nos positi sunt contrariis vestigiis, vel qui adverfa
 nobis, ut Cicero loquitur, urgent vestigia. Cicero 4. Acad.
 Nõane etiam dicitur esse è regione nobis, è contraria parte ter-
 re, qui adversis vestigiis stent cõtra nostra vestigia, quos An-
 tipodas vocatis? Declinatur Antipus, tipodis, vel antipod-
 os. De his copiosè Ioachimus Vadianus in Melam.

Antipollis, *Antipollis*. apud Ptolem. urbis nomen est in Gallia
 Narbonensi: Galli pauculis literis immutatis, etiã hodie *Anti-
 pollis* vocant.

Antipyrgus, *Antipyrgus*. Vrbis Lybiæ est Marmaricæ, quæ
 eadem esse creditur, quàm vulgò *Labe* vocant.

Antirrhium, *Antirrhium*. Promontorium est Actoliz, situm ad
 ipsam sinus Corinthiaci ostium, è regione Rhii, quod est A-
 chææ promontorium, ab Antirrhio septem tantum stadiorù
 freato divisum. Thucydides utrunque Rhium appellat, cogno-
 minibus tantùm ea distinguens. Nam quod in Peloponneso
 est, Achæicum cognominat: alterum Molyccicum, à vicina ur-
 be Molycea.

Antyllus, *Antyllus*. Stephano, Lesbi insulæ oppidum est, ex quo
 Terpander nobilis Citharædus originè traxit. Gentile est An-
 tyllæus, *Antyllæus*.

Antisthenes, *Antisthenes*. pen. corr. Socraticus philosophus, a-
 cutus magis quàm eruditus, præceptor Diogenis. Hic quum
 magno auditorum concursu docuisset Rhetoricam, audito
 Socrate, dixisse fertur ad discipulos: Abite, & magistrum que-
 rite: ego enim jam reperii: statimq; quæ habebat, publicè dis-
 tribuit, nihil sibi præter palliolum reservavit. Patientiam, &
 duritiam in Socratico sermone adamavit, ut scribit Cic. lib. 3.
 de Orat. ad Qu. Frat. Fuit etiam alii tres eodem nomine:
 unus è schola Heracliti: alius Ephesius: tertius Rhodius hi-
 storicus, ut tradit Diogenes Laërtius.

Antitaurus, *Antitaurus*. Tauri montis pars est, reliquis Tauri
 partibus opposita: insignis olim Comana civitate, & Bellone
 sano. Strabo lib. 11. & 12.

Antivestium, *Antivestium*. promontorium in Britannia, quod etiam di-
 citur Bolenium apud Ptolemæum. Diodoro Bolenium in cor-
 nibus Cornalia.

Antium, *Antium*. vulgò *Nepesina*. Vrbis Latii, Volscorum ca-
 put, Romanorum colonia: dictum, quòd ante alias urbes in
 ipso litore sita sit, ad ostium, rerumq; urbanarum variationem
 accommodata. Habebat hæc urbs celeberrimù Fortunæ Tem-
 plum. Horat. 1. Carm. O. dira, gratum quæ regis Antium.
 Hinc Antiates didi sunt urbis hujus incolæ: de quibus vide
 supra suo loco.

Antoci, *Antoci*. Germ. Die gegenwärtig des Erdtriffs: doch
 nicht also das ihre fül gegen vnsere gemendet sind. Populi
 trans æquinoctialem habitares circulum, totiq; graduum la-
 tudine ab eodem Aultrum versus distantes, quot nos versus
 Septentrionem. Ita dicti, quòd zonam nobis, nõ contrariam,
 ut Antipodes, sed diversam incolant.

Antoninus, *Antoninus*. cognomèto Pius, Romanorum Imperator, qui
 Aelio Adriano successit. Hic quum filium non haberet, M. An-
 tonium Philosophum adoptavit, eumque motiens imperii
 successorem reliquit. Fuit & Antoninus cognomine Ca-
 racalla, qui post Severum, Romanum tenuit imperium. & A-
 lius præterea cognomèto Heliogabalus, qui Opilio Macri-
 no successit.

Antonius, *Antonius*. Nomen viri proprium Antoniorum fa-
 milia Romæ nobilissima, vetustissimaq; fuit, utpote quæ ab
 Antone Herculis filio & nominata & oriunda proditur.

Antonius Gnypho, *Antonius Gnypho*, ingenus in Gallia natus, sed expositus,
 scã nutritore suo manumissus: Romæ docuit Rhetoricam
 & poemata, in domo Iulii Cæsaris pueri adhuc. Cujus etiam
 scholam Cicero, & alii nonnulli clari adolescentuli frequen-
 tasse dicuntur. Fuit alioqui miti, factiq; natura: nec unquam
 aliquid de mercedibus pactus, eoq; plura ex discentium li-
 beralitate consequutus est. Vixit annos quinquaginta. Ex
 Tranquillo.

Antonius Musa, *Antonius Musa*. Medicus fuit Augusti temporibus, qui Cæ-
 sarem periculosisimè ægrotantem, potu, balneisq; frigidis
 sanitati restituit. De hoc Plin. libro 29. capite 1. & Horat. li-
 bro 1. Epistol.

Mar. Antonius Orator, *Mar. Antonius Orator*, Triumviri avus, de quo sic scribit
 Cic. in Bruto: Nunc ad Antonium, Crassumq; pervenimus.
 Nam ego sic existimo, hos Oratores fuisse maximos, & in his
 primum cum Grecorum gloria Latine dicendæ copiam equa-
 tam. Omnia veniebant Antonio in mentem: eaq; suo quæque
 loco,

loco, ubi plurimum proficere & valere possent, ut ab imperatore equites, pedes, levis armatura, sic ab illo in maxime opportunitate orationis partib. collocabatur. Erat memoria summa, nulla meditationis suspicio, imparatus semper aggredi ad dicendum videbatur sed ita erat paratus, ut iudices illo dicente non nunquam viderentur ad satis parati ad cavendum fuisse. Verba ipsa non illa quidem elegantissimo fuerunt sermone: itaq; diligenter loquendi laude caruit: neq; tamen est admodum inquinare loquutus: interfectus est à Mariana factione, unà cum pluribus aliis clarissimis civibus, quorum capita in rostris pendere. Huius filii M. & C. Antonii fuere: quorum M. Antonius gratia Cottæ Consulis, Cethegi factione in Senatu curationem rei frumentariæ & totius oræ maritimæ nactus, Siciliam & provincias omnes depopulatus est. Et ad postremum inferens Cretenlibus bellum, ubi morbo interit. Hunc Salustius ait perdedisse pecuniam gentium, & vacuū à curis, nisi instantibus. Autor Pæd. C. Antonius, alter Oratoris filius, multos in Achaia spoliavit, nactus de exercitu Syllano equitum turmas: quo nomine à Grecis tractus est in jus ad M. Lucullum prætorem, qui jus inter peregrinos dicebat. Egit pro Grecis Cæsar, etiam tum adolescentulus: & quum Lucullus id, quod Greci postulabant, decrevisset, appellavit Tribunus: juravitq; se idcō ejurare, quod æquo jure uti non posset. Hunc Antonium Gellius & Lentulus Censores, sexennio post petitionem Consulatus, senatu moverunt: causasq; subscripserunt, quod focibus diripiisset, quod iudicium recu- passet, quod propter ænis alieni magnitudinem prædia mēcipasset, bonaque sua in potestate nō haberet. Pædianus. Hunc item Cicer. in Verr. vocat in exercitu Syllano prædonē, in introitu gladiatorum, in victoria quadrigarium. Nam inter eos fuit, qui iussu Syllæ in Cirenlibus, quos ipse post victoriam fecit, quadrigas agitaverunt. Hic cum Cicerone Consul fuit: eiq; maxime est adversatus, ut qui Catilinæ conjurationi fa- veret. Placatus ab eo demum pactione provinciar. restaq; de Republica sentire persuasus est. M. Antonio, Oratoris filio, tres filii fuerunt, M. L. & C. quorū M. Antonius postea Triumvir, causa & fax totius belli civilis extitit. Nam quum esset Tribunus plebis, Cæsarib; partibus in civitate tutandis sese im- parem videret, unā cum C. Curione (qui & ipse Tribunus ple- bis erat) conducto vehiculo, habitūq; maxime miserabili, in Galliam ad Cæsarem profugit, eum que adhuc hærentem, ad bellum sine mora suscipiendum inflammavit. Cæsarem quo- que occisum laudavit pro rostris: vestemq; ejus sanguinolentam ostendens, & testamentum recitans, quo ille Pop. Romano drach. 75. viritim legaverat, perfecti ut percussores ob me- tum ab urbe profugerent. Deinde quum D. Brutum Mutinæ obsideret, horante Cicerone, à Senatu hostis iudicatus est: & ab Hircio & Panfa Consulibus, & Octavio adhuc adolescentulo, ingenti prælio superatus. Post hæc Triumviratus fœdere inter eum & Lepidum ac Cæsarem inito, Brutum & Cassium in Macedonia apud Philippos superavit. Quo bello confecto, Octavium valetudinis causa Romam rediit: Antonius in Gra- ciam, Asiamq; profectus honore quaqua versus proficiscere- tur, ingenti est exceptus. Quum illi Oriens, Augusto Occidēs, Lepido Africa obtigisset, multis per Orientem reges & tetrar- chas debellavit. Inter quos Antigonom ludæorum regem se- curi percussit: quod antea Regum nulli cōtigit. Captus amore Cleopatræ, multa ipsius gratia nefanda admisit, eiq; regna multa cōcessit in Syria: Fulviam uxorem statim initio Trium- viratu repudiavit, ac Octaviam Augusti sororem duxit: quam & ipsam deinde ob Cleopatram contempsit. Ad bellum Par- thicum Vēndium legatum misit, qui interfecto Pacoro, regis filio, ab Antonio missus Romam, triumphavit: inde Cleopa- trā in Aegyptum remissa, per Armeniā, Arabiamq; profectus, copias undiq; contraxit. Cum Phraate Medorum rege prælio congressus, ac victor eum usq; ad Araxam fluvium persequutus est. Dein in Armeniam reversus, ejus regem in triumphum Alexandriam duxit. Repudiata igitur Octavia, causa fuit inter eum & Octaviam dissensionis. Quo quum postremō ad Actium navali prælio congregiendi, superatus est: Alexandriāq; confugiens, atq; ibidem ab eodem obsessus, gladio spōdē oc- cubuit, anno ætatis LVI. Huius viri illud in primis admirabile dicitur, quod in otio luxuriosissimus, in negotio laboriosissi- mus fuit. Nec ob res malè gestas quicquā de solita voluptate remisit. Hæc ex Plutarcho. L. Antonius Triumviri frater, apud Perusiam ab Octavio obsessus, fameq; adductus, venit in ditionem cum CCC. aliis: quibus, ut ait Florus in Epitome Livii, Octavius pepercit: at verō Tranquillus, omnes ad aram Cæsarib; necari crudeliter iussit. C. Antonius, Lucii & Marci frater in Macedonia à Bruto captus, Ciceronis & Hortensii Manibus inferias missus est. Autor Plutarchus in Antonio, & Bruto. Antonius Iulianus rhetor Romæ, perquam fuit honesti atq; humani ingenii: doctrina quoq; ista utiliore ac delectabili, veterumq; elegantiarum cura & memoria multa fuit.

Adhæc scripta omnia antiquiora tam curiosè spectabat, aut virtutes penitabat, aut vicia rimabatur, ut iudicium ab eo factum ex amissim dicebat.

Antroñia. [Ger. Ein Stein in Theffalien bey deren man ein netz sein graben hat.] Pomponio Mele civitas est Magnetiæ, regio- nis Theffaliæ, quæ à Stephano, & Strabone Antroñ, *antropos* di- citur: ab antris nimirum quoque nomine deducto, quorum magnam circa hanc urbem copiam fecerant molarum lapidum fodinæ. Circa hanc urbem processissimi gignebantur a- fini: unde factum est, ut Antroñius asinus, proverbio dicatur de homine corpulento & robusto: in quo tamen ingenium & animi vigor delidetur.

Antuērpia. [Vulgus Germanorum Antwerp appellat. Gall. Anvers. Ital. Anversa. Vng. Antwerpen.] Vbis est Flabannæ & Belgicæ totius emporium celeberrimum.

Anubis. [Ger. Ein Gott der Aegypten so se in einer hunde ge- stalt verhöret.] Genivū facit Anubis, vel bidu, *anubis*. Lingua Aegyptiaca dicitur canis, sub cuius forma colebatur Mercurius, ut inquit Servius. Virg. 8. Aen. Omnigenūq; deū mon- stra, & latrator Anubis. Ovidius in Elegiis: Per tua sacra pro- cor, per Anubidis ora verendi. Diodorus scribit, Anubim solum fuisse Osiridis, qui canem gestabat, tanquam ab omni insignia. Ex quo Aegypti canem veneratur, & Anubim deum canino capite effingunt.

Anulus, fluvius Mauritaniz. Vide ANVLY SIN APPELLAT.

Anulus, Nomen fluvii cuiusdam.

Anxa, Oppidum, Plin. lib. 3. cap. 11. 14.

Anxani, populi, Plin. lib. 3. cap. 12. 4.

Anxius, fluvius ex Armenio monte oriens, per Caucaum in Meliopotamiam defluit, & Pactolo fluminem ex Cascafo cadens occurrunt unumq; facti, Euphratem demerguntur.

Anxur, tam masculini, quam neutri generis, Vbis est Italia, quam nunc *Tarracina* dicunt. Mart. Sive Salustius candidus Anxur aquis Horat. 1. Serm. Sat. 5. Millia tū prælii tua regim, atq; subimus Impositum saxis lacu candentibus Anxur. Dicitur autē Anxur (ut Servius docet) quia illic colebatur Iupiter Imberbis, quem idcirco Anxurū, quasi *imberbis* vocabat, quasi *imberbis*: hoc est, sine novacula. Virgilius Aeneid. 7. Circumque jugum, quæsi Iuppiter Anxurus arvis Præsidet.

Anyger, sive Anygrus, vide supra ANIGRO.

Anylis, Aegypti rex est, autor Herod. lib. 2. Stephano vobis est *abvns* Aegypti.

Anxius, *anxius*, Rhetor Atheniensis fuit, acerrimus Socratis inimicus: à quo & reus peractus est. Horat. 1. Serm. Sat. 4. -qualia vincunt Pythagoram, Anyger, reum, doctumq; Pano- na. De hoc vide Plutarchum in vita Socratis.

A ante O.

Ant, *ant*, Neptuni filius, ut dicit Lactantius, qui factione suorum ex Apulia pulsus, navigio ad Euboëam venit, & inde in Bœotiam contulit, ubi populis montes habitantibus impe- ravit eosq; Abones, ex suo nomine appellavit: à quibus Strabo filius est habitus, quum Onchelli ditissimi cuiusdam Ap- puli filius fuere, ex Parichia conjugium Dyamantem con- liquit, qui ei in regno successit. Perotus.

Antia, *antia*, Regio Bœotiz, ab Aone rege Nepruni filio di- cta, quem factione ex Appulia pulsus, in Bœotiam traditus venisse, ac de suo nomine montanam regionem Bœotiz vocat- tasse Aoniam, & incolas ipsos Aonas.

Antius, *antius*, adjectivum. Ovid. 1. Metamor. Separat Aonias Actæis Thois ab arvis.

Antis, *antis*, *antis*, Patronymicum femininum: quo Potis fre- quentissimè utuntur pro ipsi Mulis. Iuven. Sat. 7. -antisq; be- bendis Fontibus Aonidum.

Aoris, *aoris*, Araxi filius, venator & bellicosus, ex Steph.

Aornos, *aornos*, *aornos*. Fuit petra apud Indos præcepta & vestit, monumentis historicorum celebrata: ita dicta ob admirandā altitudinem, quasi ipsi enā avibus inaccessa. Scribit Plutar- chus: Alexandrum, quum intellexisset hanc petram rectori ab homine metuloso, dixisse: Nunc locus iste facilissimus est ca- ptus. Est & Aornos locus in Epiro, ita dictus à pchilosa avibus exhalatione teste Plinio in Procerio lib. 4. Hoc enim nomine dictus fuit lacus inter Puteolos & Bajas, qui postea Avernas est appellatus. Vide infra.

Aoros, *aoros*, Citeræ civitas, ab Aora Nympha ita appellata: quæ alio nomine Eleuthera dicitur, ab Eleuthere, uno ex Ce- renibus. Ex Steph.

Aorifi, *aorifi*. Ger. Wälder in Scythia tunc est ab den gebirge gesezt. Populi Scythiz intra Imaū, quos Ptolemæus collocat non procul ab Saxeæ fluvio, qui in mare Hyrcanum defuit. Strabo lib. 11. duplices facit Aorifos, quorum alteros man- Caspii oram maxima ex parte tradidit reuissit: alteros jura Tanaim habitasse, quos superiorum exules esse opinatur. Plin. verò lib. 4. cap. 12. Aorifos quosdam in Europa collocat juxta Hamaxobios.

Ao